

ORZECZENIE
WYŻSZEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH

Warszawa, dnia 22 kwietnia 2021 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIDP

w następującym składzie:

Przewodniczący składu - doradca podatkowy – Sędzia Joanna Zawiejska - Rataj

Członek składu - doradca podatkowy – Sędzia Marcin Ciemniwski

Członek składu - doradca podatkowy – Sędzia Mirosław Michna

Protokolant - Karolina Żebrowska

przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego KIDP Pana Witolda Franc

po rozpoznaniu, na rozprawie w dniu 22 kwietnia 2021 roku, odwołania Obwinionej pani doradcy podatkowego nr wpisu od orzeczenia Śląskiego Oddziału Zamiejscowego Sądu Dyscyplinarnego w Katowicach z dnia 4 marca 2020 r. w sprawie sygn. akt SD 48/19, o naruszenie art. 36 pkt 3 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (t.j.: Dz. U. z 2020 r. poz. 130 ze zm. , dalej: Ustawa o doradztwie podatkowym) poprzez nieregularne opłacanie składki członkowskiej na rzecz samorządu doradców podatkowych KIDP, po ustaleniu, że Obwinionej zarzucono czyn z art. 64 ust. 1 pkt 1 Ustawy o doradztwie podatkowym to jest naruszenie obowiązku regularnego opłacania składek członkowskich wynikające z art. 36 pkt 3 ustawy o doradztwie podatkowy poprzez nieregularne opłacanie składki członkowskiej na rzecz samorządu doradców podatkowych KIDP

1. Na podstawie art. 438 pkt 4 ustawy z 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 534, dalej: k.p.k.) zmienia zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że na podstawie art. 64 ust. 2 pkt 2 Ustawy o doradztwie podatkowym wymierza Obwinionej karę nagany,
2. Kosztami postępowania obciąża Krajową Izbę Doradców Podatkowych.

UZASADNIENIE

Wyższy Sąd Dyscyplinarny rozpoznał sprawę przeciwko doradcy podatkowemu nr wpisu (dalej: Obwiniona), obwinionej o czyn polegający na nienależytym wykonywaniu obowiązków zawodowych doradcy podatkowego określonych prawem tj. o naruszenie art. 36 pkt 3 Ustawy o doradztwie podatkowym poprzez nieregularne opłacanie składki członkowskiej na rzecz samorządu doradców podatkowych KIDP.

W dniu 17 lipca 2018 r. Rzecznik Dyscyplinarny Krajowej Izby Doradców Podatkowych (dalej: Rzecznik Dyscyplinarny KIDP) powziął wiadomość o nienależytym wykonywaniu obowiązków zawodowych przez Obwinioną.

W dniu 3 kwietnia 2019 r. Rzecznik Dyscyplinarny KIDP skierował do Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych wnioski o ukaranie za czyny polegające na nienależytym wykonywaniu obowiązków zawodowych doradcy podatkowego określonych prawem poprzez naruszenie przepisów art. 36 pkt 3) Ustawy o doradztwie podatkowym poprzez nieregularne opłacanie przez Obwinioną składki, przy czym na dzień 11 marca 2019 r. Obwiniona zalegała z zapłatą przedmiotowej składki za okres od 1 lutego 2016 r. do 31 stycznia 2019 r. na łączną kwotę 1680 zł. W przedmiotowym wniosku Rzecznik Dyscyplinarny KIDP wniósł o ukaranie Obwinionej karą pozbawienia prawa wykonywania zawodu. Wniosek uzasadnił tym, że obowiązek regularnego opłacania składki jest jednym z podstawowych obowiązków doradcy podatkowego, ponadto Obwiniona nie wykazała w toku czynności podejmowanych przez Rzecznika Dyscyplinarnego KIDP żadnej aktywności zmierzającej do wyjaśnienia okoliczności sprawy.

Orzeczeniem sygn. SD 48/19 z dnia 4 marca 2020 r. Sąd Dyscyplinarny w Warszawie, Oddział Zamiejscowy w Katowicach (dalej: Sąd Dyscyplinarny KIDP) uznał Obwinioną za winną zarzucanego jej czynu polegającego na tym, że nieregularnie opłacała składkę członkowską na rzecz samorządu doradców podatkowych Krajowej Izby Doradców Podatkowych, tj. o przewinienie dyscyplinarne z art. 36 pkt 3) Ustawy o doradztwie podatkowym i wymierzył Obwinionej karę pozbawienia prawa wykonywania zawodu.

Uzasadniając powyższe orzeczenie Sąd Dyscyplinarny KIDP uznał za udowodnione, iż Obwiniona nieregularnie opłacała składki. W szczególności Sąd Dyscyplinarny KIDP wskazał, że doradca powinien podjąć wszelkie uzasadnione wysiłki by wywiązać się z obowiązków, które na nim ciążyą. Orzeczenie zostało doręczone Obwinionej w dniu 18 września 2020 r.

Pismem (data nadania 30 września 2020 r., data wpływu 1 października 2020 r.) Obwiniona złożyła odwołanie, w którym zaskarżyła w całości wyrok Sądu Dyscyplinarnego KIDP. W odwołaniu Obwiniona w szczególności wskazała na podjętą istotną aktywność zmierzającą do zlikwidowania zadłużenia z tytułu nieregularnie opłacanych składek, a także załączyła stosowne dokumenty dotyczące ustalonego w tym przedmiocie ratalnego harmonogramu spłaty zaległości.

Obwiniona wniosła o uwzględnienie jej wyjaśnień dotyczących trudnej sytuacji materialnej i ponowne rozpatrzenie sprawy.

Sąd postanowił na zasadzie art. 394 § 2 k.p.k. uznać za odczytane pisma znajdujące się na kartach postępowania odwoławczego, karty sprawy od 1 do 35.

Rozpoznając niniejszą sprawę Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Doradców Podatkowych zważył, co następuje.

Wyrok Sądu Dyscyplinarnego KIDP odpowiada prawu w zakresie winy, gdyż zostało w sposób należyty udowodnione, iż Obwiniona popełniła zarzucany jej czyn. Wskazują na to w szczególności informacje i dokumenty zgromadzone w toku czynności podejmowanych przez Rzecznika Dyscyplinarnego KIDP. Jednocześnie tutaj Sąd wskazuje, iż słusznie w zaskarżonym wyroku Sąd Dyscyplinarny KIDP podkreślił, że regularne opłacanie składek jest podstawowym obowiązkiem doradcy podatkowego, doradca nie brał udziału w postępowaniu wyjaśniającym, a należy mieć na uwadze, że doradca winien podjąć wszelkie uzasadnione wysiłki by wywiązać się z obowiązków, które na nim ciążyą.

Niemniej, wskazać należy, że w ocenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego z całokształtu zgromadzonych akt sprawy, a w szczególności działań Obwinionej podjętych w celu usunięcia zaległości wynika, iż w rzeczy samej orzeczona wobec Obwinionej kara jest zbyt surowa w stosunku do popełnionego czynu, a w orzeczeniu Sąd Dyscyplinarny KIDP nie uzasadnił wystarczająco dlaczego wymierza najwyższą karę. Wyższy Sąd Dyscyplinarny uznaje lakoniczne stwierdzenie Sądu Dyscyplinarnego, iż doradca nie daje rękojmi prawidłowego wykonywania zawodu doradcy podatkowego za przedwczesne i zbyt daleko idące.

Mając na uwadze katalog czynów podlegających kognicji sądu dyscyplinarnego, ich wagę i znaczenie dla ochrony i zapewnienia prawidłowego pełnienia zawodu zaufania publicznego jakim jest doradca podatkowy, w ocenie tutaj Sądu całokształt okoliczności sprawy, jak również fakt, że obecnie postawa Obwinionej wskazuje na zrozumienie znaczenia ciężącego na niej obowiązku regularnego uiszczania składki, uzasadniają zmianę orzeczenia w zakresie kary. W konsekwencji Wyższy Sąd Dyscyplinarny postanowił zmienić zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że w odniesieniu do popełnionego czynu na podstawie art. 64 ust. 2 pkt 2 Ustawy o doradztwie podatkowym wymierza Obwinionej karę nagany.

Wymierzając karę nagany Wyższy Sąd Dyscyplinarny wziął pod uwagę:

- 1) dotychczasową niekaralność Obwinionej w odniesieniu do obowiązków w zakresie opłacania składek, jak i innych czynów podlegających odpowiedzialności dyscyplinarnej,
- 2) wskazanie przez Obwinioną na trudności materialne będące powodem nieregularnego opłacania składek,
- 3) aktualną postawę Obwinionej wskazującą na zrozumienie wagi ciężącego na niej obowiązku i przedłożenie stosownej dokumentacji w zakresie ratalnej spłaty zaległości, co pozwala na uznanie, że obowiązek ten będzie również wypełniany w przyszłości.

M

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 616 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz § 39 Regulaminu Sądów Dyscyplinarnych stanowiących Załącznik do Uchwały Krajowej Rady Doradców Podatkowych nr 1462/2003.

Pouczenie:

Od orzeczenia wydanego przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny przysługuje stronom odwołanie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania obwinionego sądu apelacyjnego – sądu pracy i ubezpieczeń społecznych w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem (art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym, t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 130 ze zm.).